

בולעטין # 59 - אב תשכ"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

פירוש הרא"ש על בראשית פרק מב פסוק א

וירא יעקב כי יש שבר במצרים. זה שאמר הכתוב אשרי שאל יעקב בעזרו לא נאמר אל אברהם או שאל יצחק אלא שאל יעקב את מוצא שלא נצב הקב"ה אלא על יעקב שנא' והנה ה' נצב עליו ויאמר א"ר סימון אין המלך עומד על שדהו לא נזרעת ולא נחרשת ולא נעדרת ואימתי עומד עליה בשעה שהיא עומדת בכרי כך אברהם עדר שנא' קום התהלך בארץ בא יצחק וזרע שנא' ויזרע יצחק וכו' בשנה ההיא בא יעקב שהיה כמו הכרי שנא' קדש ישראל לה' ראשית תבואתו ועמד עליו שנאמר והנה ה' נצב עליו ויאמר הוי אומר אשרי שאל יעקב בעזרו. ד"א וירא יעקב כי יש שבר במצרים זה שאמר הכתוב נער הייתי גם זקנתי נער הייתי מימות אדם גם זקנתי לימות המשיח ולא ראיתי שעב הקב"ה הצדיקים אלא בכל דור ודור מעמידן דאין העולם חסר מצדיקים כאברהם שנא' בו ואברהם היו יהיו לגוי גדול יהי"ה בגימ' ל'. ד"א אין הקב"ה עוזב הצדיקים בשעת הרעב לא הם ולא בניהם אלא מתקן להם מהיכן יחיו וכן אתה מוצא באליהו שא"ל קום לך צרפתה ופנית משם קדמה והיה מהנחל תשתה וכן ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון וכן וירא יעקב כי יש שבר במצרים זה שאמר הכתוב מונע בר יקבוהו לאום וברכה לראש משביר מונע בר זה פרעה וברכה זה יוסף פרעה גנז את התבואה בשני רעבון והיו מקללין אותו אבל יוסף זן את העולם כרועה שמנהיג את צאנו עליו אמר נעים זמירות ישראל דהע"ה רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה כשהיה רעב בימי דוד בקש רחמים לפני הקב"ה ואמר רבש"ע נהוג את צאנך כיוסף שזן את העולם בשני רעבון כיון שנתחזק הרעב

במצרים נתקבצו המצריים על יוסף א"ל תנה לנו לחם א"ל איני זקן את הערלים לכו ומולו עצמכם ואתן לכם הלכו לפרעה והיו צועקים ובוכים לפניו שנא' ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר להם לכו ליוסף א"ל הלכנו ליוסף ואמר לנו כך וכך:

בב"ר. כיון שבאו בני יעקב כל א' וא' נכנס בשער שלו וכתבו את שמותם לערב הביאו פתקם לפני יוסף זה או' ראובן בן יעקב וכל השערים כל א' וא' שמו מיד א"ל יוסף סתמו האוצרות ופתחו אוצר א' ונתן את שמותם לבעל האוצר ואמר לו כשיבואו האנשים האלה תפוש אותם ושגרם לפני עברו ג' ימים ולא באו מיד נטל ע' גבורים מביתו ושגר בשבילם לבקרם בשוק הלכו ומצאום בשוק של זונות ומה טיבם שם אלא אמרו יוסף אחינו יפת תואר הוא שמא בקובה הוא מיד תפשום והביאום לפניו מיד ויכרם ויתנכר אליהם מלמד שעשה כנכרי נטל הגביע והנחיש בו א"ל רואה אני בגביע שלי כי מרגלים אתם אמרו לו כנים אנחנו וכו' אלא צונו אבינו אל תכנסו בשער א' כדפירש"י:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)